

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1956 r.

w sprawie polepszenia sytuacji materialnej rencistów.

Na podstawie:

art. 80 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116 i Nr 54, poz. 268),

art. 45 ust. 2 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admiralów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 41, poz. 181),

art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184),

art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 9 listopada 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 273),

zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencistom, pobierającym na podstawie:

- a) art. 80 ust. 1, art. 93 i 94 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116 i Nr 54, poz. 268) — renty, pensje lub zaopatrzenia emerytalne albo wyłącznie renty wypadkowe z tytułu utraty co najmniej 50% zdolności do zarobkowania,
- b) art. 45 ust. 1 i art. 47 ust. 1 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admiralów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 41, poz. 181) — zaopatrzenia emerytalne,
- c) art. 37 ust. 1 i art. 39 ust. 1 dekretu z dnia 27 lipca 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184) — zaopatrzenia emerytalne,
- d) art. 37 ust. 1 i art. 39 ust. 1 dekretu z dnia 9 listopada 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 273) — zaopatrzenia emerytalne —

przysługuje dodatek wyrównujący powyższe świadczenia rentowe (bez dodatków) z tytułu własnej pracy do wysokości 260 zł miesięcznie, a świadczenia dla wdów do wysokości 180 zł miesięcznie, jeżeli świadczenia dotychczas pobierane są niższe od powyższych kwot, a wymienieni renciści nie pracują i nie posiadają poza rentą innych źródeł dochodu.

2. Na grono zupełnych sierot spełniających warunki wymienione w ust. 1 przysługuje dodatek w wysokości różnicy

między kwotą 180 zł a kwotą renty sierocy na pierwszą sierotę albo kwotą wspólną, przysługującą na grono tych sierot.

3. Jeżeli rencista pobiera dwa lub więcej świadczeń rentowych, nie wyłączając rent zagranicznych, wypłaca się dodatek w wysokości różnicy między sumą tych świadczeń:

- 1) a kwotą 260 zł, gdy rencista pobiera świadczenia z tytułu własnej pracy,
- 2) a kwotą 180 zł, gdy rencista pobiera świadczenia wyłącznie z tytułu pracy żywiciela.

4. Jeżeli rencista pobiera oprócz świadczenia emerytalnego również świadczenia wypadkowe z powodu utraty co najmniej 65% zdolności do zarobkowania w związku z wypadkiem w zatrudnieniu lub chorobą zawodową, dodatek wypłaca się w wysokości różnicy między świadczeniem emerytalnym a kwotą 260 zł.

§ 2. 1. Zatrudnienie dorywcze lub w niepełnym wymiarze godzin nie stanowi przeszkody do otrzymania dodatku, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia rencista otrzymuje wynagrodzenie poniżej 500 zł miesięcznie.

2. Za inne źródła dochodu poza rentą (§ 1 ust. 1) uważa się posiadanie:

- 1) przez rencistę lub współmałżonka gospodarstwa rolnego o obszarze co najmniej 2,5 ha,
- 2) przez rencistę lub współmałżonka przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego lub rzemieślniczego, bez względu na wysokość dochodu z tego przedsiębiorstwa,
- 3) przez rencistę dochodu z wszelkich innych źródeł w wysokości co najmniej 500 zł miesięcznie z wyłączeniem jednak kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

§ 3. Wpłaty dodatków rencistom zamieszkałym za granicą dokonuje się (§ 1), jeżeli z krajem ich pobytu została zawarta umowa o wzajemności w zakresie ubezpieczeń społecznych. Wartość rent zagranicznych oraz innego dochodu za granicą ocenia się w złotych w takiej wysokości, w jakiej wypłacane są w Polsce renty zagraniczne.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom Pracy i Opieki Społecznej oraz Kolei.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1956 r.

w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434

z późniejszymi zmianami) oraz art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

Wynagrodzenie zasadnicze.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy wynagrodzenia:

- 1) magistrów farmacji, prowizorów farmacji, aptekarzy aprobowanych, pomocników aptekarskich, asystentów aptecznych, techników farmaceutycznych i techników aptecznych, zwanych dalej „pracownikami farmaceutycznymi”, oraz opisywaczy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i laboratoriach kontrolnych,
- 2) starszych księgowych, księgowych, kasjerek, fasowaczek i pomocniczych sił fizycznych zatrudnionych w aptekach otwartych.

§ 2. Dla pracowników określonych w § 1 ustanawia się miesięczne wynagrodzenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota wynagrodzenia miesięcznego w złotych
I A	1.650.—
II A	1.500.—
III A	1.400.—
IV A	1.300.—
V A	1.200.—
VI A	1.100.—
VII A	950.—
VIII A	850.—
IX A	750.—
X A	700.—
XI A	650.—
XII A	600.—

§ 3. 1. Magister farmacji, prowizor farmacji i aptekarz aprobowany otrzymują w ciągu pierwszego roku pracy wynagrodzenie według stawki VII A, po upływie roku — według stawki VI A — IV A, po trzech latach — według stawki V A — II A oraz po dziewięciu latach — według stawki III A — I A.

2. Pomocnik aptekarski i asystent apteczny otrzymują w ciągu pierwszych pięciu lat pracy wynagrodzenie według stawki VI A, po pięciu latach — według stawki V A — IV A, a po dziewięciu latach według stawki IV A — III A.

3. Technik farmaceutyczny otrzymuje w ciągu pierwszych dwóch lat pracy wynagrodzenie według stawki IX A — VIII A, po dwóch latach według stawki VIII A — VII A, po pięciu latach według stawki VII A — VI A, a po dziesięciu latach — według stawki VI A — V A.

4. Technik apteczny otrzymuje w ciągu pierwszych trzech lat pracy wynagrodzenie według stawki IX A — VIII A, a po trzech latach — według stawki VIII A — VII A.

5. Z dniem pierwszym miesiąca następującego po pracownianiu okresów wskazanych w ust. 1 — 4 pracownikowi przysługuje wynagrodzenie co najmniej według najniższej stawki określonej dla jego stażu.

6. Minister Zdrowia określi szczegółowe zasady obliczania okresu pracy, stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki wynagrodzenia.

§ 4. 1. Opisywacz otrzymuje wynagrodzenie według stawki IX A — VIII A.

2. Starszy księgowy otrzymuje wynagrodzenie według stawki VII A — V A.

3. Księgowy i kasjerka otrzymują wynagrodzenie według stawki X A — VII A.

4. Fasowaczka otrzymuje wynagrodzenie według stawki XI A — X A.

5. Pomocnicza siła fizyczna otrzymuje wynagrodzenie według stawki XII A — XI A.

§ 5. 1. Miesięczne wynagrodzenie w wysokości określonej w § 2 otrzymują pracownicy przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym lub większym, niż określony w ust. 1, pracownikowi wypłaca się wynagrodzenie za godzinę, stanowiące 1/175 część miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

3. W razie zatrudnienia w wymiarze ponad 46 godzin tygodniowo pracownikowi wypłaca się wynagrodzenie za godziny nadliczbowe zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy.

4. Dla pracowników farmaceutycznych zatrudnionych w aptekach otwartych wymiar określony w ust. 1 obejmuje normalną pracę w aptece, z wyłączeniem dyżurów nocnych lub pogotowia pracy.

Wynagrodzenie za prace dodatkowe.

§ 6. 1. Za pełnienie każdego dyżuru nocnego w aptece otwartej wypłaca się pracownikom farmaceutycznym wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości:

- 1) 60 zł — w miastach będących siedzibą wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i w m. Łodzi),
- 2) 45 zł — w innych miejscowościach.

2. Dyżurem nocnym jest przebywanie pracownika farmaceutycznego w aptece otwartej poza godzinami jej normalnych czynności, przy pełnej gotowości do świadczenia usług osobom zgłaszającym się do apteki w celu nabycia wszelkich leków i artykułów sanitarnych.

§ 7. 1. Za pełnienie pogotowia pracy w aptece otwartej wypłaca się pracownikom farmaceutycznym wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 300 zł miesięcznie. Jeżeli pogotowie pracy wykonuje dwóch lub więcej pracowników tej samej apteki, wynagrodzenie to dzieli się pomiędzy nich w stosunku do czasu gotowości do wykonywania tych obowiązków.

2. Pogotowiem pracy jest pełna gotowość pracownika farmaceutycznego apteki otwartej do świadczenia usług zgłaszającym się do apteki poza godzinami jej normalnych czynności w celu nabycia wszelkich leków i artykułów sanitarnych — bez obowiązku stałego przebywania w aptece.

§ 8. 1. Do wynagrodzenia przysługującego pracownikowi farmaceutycznemu za czas uzasadnionej nieobecności, za który pracownik w myśl obowiązujących przepisów zachowuje prawo do uposażenia, wlicza się oprócz miesięcznego uposażenia zasadniczego i stałych dodatków do tego uposażenia — również przeciętne wynagrodzenie za pełnienie dyżuru nocnego lub pogotowia pracy z trzech poprzedzających nieobecność miesięcy, jeżeli pełnienie dyżurów (pogotowia pracy) ma charakter stały.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi szczegółowe zasady pełnienia dyżurów nocnych i pogotowia pracy, a także warunki, przy których pełnienie dyżurów nocnych (pogotowia pracy) ma charakter stały.

§ 9. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac może ustalić wynagrodzenie ryczałtowe za wykonywanie w aptekach innych czynności niż określone w §§ 6 i 7.

Dodatki funkcyjne.

§ 10. 1. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze określonym w § 5 ust. 1. Pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze wypłaca się dodatek funkcyjny obliczony przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 5 ust. 2.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac określi przypadki, w których może być przyznany dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia przy krótszym wymiarze zatrudnienia.

4. Pracownik uprawniony do pobierania dodatku funkcyjnego nie otrzymuje wynagrodzenia za pracę w godzinach przekraczających wymiar zatrudnienia określony umową. Nie dotyczy to jednak wykonywania obowiązków nie związanych z zajmowanym stanowiskiem.

5. Dodatki funkcyjne przewidziane dla kierowników aptek lub ich zastępców przysługują również innym pracownikom farmaceutycznym z wyjątkiem zastępców kierowników aptek, w przypadku czasowego pełnienia w zastępstwie obowiązków kierownika apteki, jeżeli pełnienie tych obowiązków odbywa się bez przerwy co najmniej przez okres jednego miesiąca.

Dodatki specjalne.

§ 11. Minister Zdrowia może przyznać dodatek specjalny w wysokości 100 zł, 150 zł lub 200 zł miesięcznie pracownikom farmaceutycznym zatrudnionym w aptekach położonych na terenach odczuwających dotkliwy brak kadr farmaceutycznych.

§ 12. Przyznaje się dodatki specjalne w wysokości 30% pobieranego wynagrodzenia zasadniczego pracownikom farmaceutycznym zatrudnionym w aptekach zakładowych:

- 1) w szpitalach (klinikach) zakaźnych,
- 2) w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej, przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę lub choroby psychiczne,
- 3) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,
- 4) w lecznicach Ministerstwa Zdrowia,
- 5) w Instytucie Gruźlicy.

§ 13. Przyznaje się dodatki specjalne w wysokości 40% pobieranego wynagrodzenia zasadniczego pracownikom farmaceutycznym zatrudnionym w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych oraz instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej.

§ 14. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 30% pobieranego wynagrodzenia zasadniczego magistrom farmacji, prowizorom farmacji i aptekarzom aprobowanym, zatrudnionym w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych.

Dodatki za stopnie naukowe.

§ 15. 1. Magistrom farmacji zatrudnionym w wymiarze określonym w § 5 ust. 1 przyznaje się dodatek za posiadany stopień naukowy:

- 1) w wysokości 600 zł miesięcznie — za stopień doktora nauk oraz
- 2) w wysokości 300 zł miesięcznie — za stopień kandydata nauk.

2. W przypadku zatrudnienia w wymiarze mniejszym lub większym niż określony w § 5 ust. 1, dodatek za posiadany stopień naukowy wypłaca się przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 5 ust. 2.

Zasady wypłacania dodatków do uposażenia.

§ 16. 1. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny. W razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych lub funkcyjnych uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

2. Właściwy organ naczelny decyduje o wypłaceniu bądź zaprzestaniu wypłacania dodatku funkcyjnego i specjalnego pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu służby oraz za okres przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest taki dodatek.

§ 17. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie równocześnie z wynagrodzeniem zasadniczym w terminach przyjętych w danym zakładzie pracy.

§ 18. 1. Dodatki specjalne wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Przy obliczaniu dodatku specjalnego, określonego w §§ 12 — 14, przysługującego za czas pracy wykonywanej w godzinach nadliczbowych, w dni ustawowo wolne od pracy lub w porze nocnej, przyjmuje się za podstawę wynagrodzenie zasadnicze.

Premiowanie pracowników aptek otwartych.

§ 19. Pracownikom zatrudnionym w aptekach otwartych przysługuje oprócz wynagrodzenia stałego określonego w umowie o pracę premia według zasad określonych w regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 20. 1. Do czasu wydania odrębnych przepisów o uposażeniu fachowych pracowników służby zdrowia, zatrudnionych w organach administracji, przepisy §§ 2, 3, 15, 16 i 17 stosuje się odpowiednio do pracowników farmaceutycznych zatrudnionych w wydziałach, zarządach i oddziałach zdrowia prezydiów rad narodowych oraz zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów ustali dla wydziałów, zarządów i oddziałów zdrowia prezydiów rad narodowych oraz dla zarządów służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych:

- 1) stanowiska, które powinny być obsadzone przez pracowników farmaceutycznych,
- 2) stanowiska, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków i zasady ich wypłacania.

§ 21. 1. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

2. W szczególności traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. Nr 14, poz. 88 z późniejszymi zmianami) w części unormowanej niniejszym rozporządzeniem.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Kolei oraz Finansów.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1956 r. (poz. 124).

Załącznik nr 1.

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny miesięcznie w złotych	Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny miesięcznie w złotych
1.	Kierownik apteki społecznej lub kolejowej wykonującej w stosunku rocznym ponad 30.000 leków recepturowych	400	10.	Kierownik zakładowego punktu aptecznego, kolejowego punktu aptecznego typu II	150
2.	Kierownik apteki społecznej lub kolejowej wykonującej w stosunku rocznym ponad 15.000 leków recepturowych	300	11.	Kontroler leków w aptece otwartej lub kolejowej	100
3.	Kierownik apteki społecznej lub kolejowej wykonującej w stosunku rocznym do 15.000 leków recepturowych	200	12.	Kontroler leków w laboratorium kontrolnym	150
4.	Zastępca kierownika apteki społecznej lub kolejowej wykonującej w stosunku rocznym ponad 30.000 leków recepturowych	200	13.	Kierownik wojewódzkiego laboratorium kontrolnego I typu	400
5.	Zastępca kierownika apteki społecznej lub kolejowej wykonującej w stosunku rocznym ponad 15.000 leków recepturowych	150	14.	Kierownik wojewódzkiego laboratorium kontrolnego II typu	300
6.	Kierownik apteki szpitalnej (sanatoryjnej) w zakładzie o liczbie łóżek:		15.	Kierownik działu wojewódzkiej (dla m. st. Warszawy i m. Łodzi) stacji sanitarno-epidemiologicznej	400
	a) do 200	150	16.	Kierownik oddziału wojewódzkiej (dla m. st. Warszawy i m. Łodzi) stacji sanitarno-epidemiologicznej	300
	b) od 201 do 350	200	17.	Kierownik pracowni lub sekcji, st. inspektor w wojewódzkiej (dla m. st. Warszawy i m. Łodzi) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
	c) od 351 do 700	300	18.	Kierownik oddziału lub pracowni powiatowej (miejskiej, dzielnicowej lub portowej) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
	d) powyżej 700	400	19.	Kierownik pracowni bakteriologicznej, analityczno-chemicznej lub serologicznej	150
7.	Kierownik apteki w szpitalu klinicznym lub w dziale leczniczym instytutu naukowego	400	20.	Kierownik pracowni produkcji płynów konserwujących w stacji krwiodawstwa	150
8.	Kierownik punktu aptecznego III typu	300			
9.	Kierownik punktu aptecznego I typu	150			

Załącznik nr 2.

REGULAMIN PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W APTEKACH OTWARTYCH

§ 1. W przedsiębiorstwach aptek oraz ich oddziałach tworzy się kwartalny fundusz premiiowy dla pracowników zatrudnionych w aptekach społecznych oraz punktach aptecznych I i III typu.

§ 2. 1. Wysokość kwartalnego funduszu premiiowego uzależniona jest od stopnia przekroczenia kwartalnego planu sprzedaży gotówkowej aptek i wynosi 3% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracowników za każdy jeden procent przekroczenia planu sprzedaży gotówkowej.

2. Kwartalny fundusz premiiowy nie może przekraczać 30% jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracowników uprawnionych do premiowania.

§ 3. Uruchomienie kwartalnego funduszu premiiowego uzależniona jest od wykonania co najmniej w 100% kwartalnego planu sprzedaży pozarynkowej (dla ubezpieczonych) przedsiębiorstwa aptek bądź jego oddziału oraz wykonania planu obniżki kosztów własnych przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Rozdziału premii z kwartalnego funduszu premiiowego dokonuje dyrektor przedsiębiorstwa aptek bądź kierownik oddziału.

2. Premię przyznaje się w zależności od:

- 1) wykonania ogólnego planu sprzedaży apteki,
- 2) wykonania planu obniżki kosztów własnych przedsiębiorstwa,

- 3) prawidłowego prowadzenia punktów aptecznych,
- 4) wykonywania leków najpóźniej w ciągu czterech godzin od przyjęcia recepty,
- 5) właściwego ustawienia norm towarowych i aktualnego prowadzenia kartoteki towarowej,
- 6) posiadania pełnego asortymentu leków i niedopuszczenia do zawinionych braków towarowych,
- 7) przestrzegania terminów zamówień planowych i sprawozdawczości,
- 8) utrzymywania na składzie leków w opakowaniach konsumpcyjnych,
- 9) utrzymywania stanu sanitarnego w lokalu aptecznym na właściwym poziomie.

§ 5. Premia nie może być wyższa od 60% jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego danego pracownika.

§ 6. Wyplata premii odbywa się co kwartał, najpóźniej do końca następnego miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

§ 7. 1. Dyrektor Centralnego Zarządu Aptek, dyrektor przedsiębiorstwa aptek bądź kierownik jego oddziału może obniżyć premię, a nawet pozbawić jej całkowicie jednego lub większą liczbę pracowników w razie stwierdzenia uchybień dotyczących warunków określonych w § 4 ust. 2 pkt 3 — 9 bądź też w razie niewykonania w terminie powierzonych pracownikowi (pracownikom) konkretnych zadań.

2. Obniżenie premii lub jej pozbawienie może nastąpić również na uzasadniony wniosek kierownika apteki lub punktu aptecznego.

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1956 r.

w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami w niektórych miejscowościach województw lubelskiego i warszawskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami w całości:

- 1) w województwie lubelskim:
w miastach Janów Lubelski i Szczebrzeszyn,
- 2) w województwie warszawskim:

- a) w miastach Łosice, Ostrów Mazowiecka i Żuromin,
- b) w powiecie ryckim: w osadzie Ryki gromady Ryki.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

126

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lipca 1956 r.

w sprawie rozpoczęcia działalności przez okręgowe komisje arbitrażowe w Białymstoku i Koszalinie.

Na podstawie art. 40 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1956 r. rozpoczynają swą działalność okręgowe komisje arbitrażowe:

- 1) w Białymstoku — dla obszaru województwa białostockiego;
- 2) w Koszalinie — dla obszaru województwa koszalińskiego.

§ 2. Okręgowe komisje arbitrażowe wymienione w § 1 będą rozpoznawać w pierwszej instancji spory należące do właściwości państwowych komisji arbitrażowych, jeżeli siedziba strony pozwanej lub miejsce wykonania umowy znaj-

duje się na obszarze komisji określonym w § 1, z wyjątkiem spraw, w których stroną jest naczelnny organ administracji państwowej lub urząd centralny.

§ 3. Okręgowe komisje arbitrażowe w Warszawie i w Szczecinie pozostają nadal właściwe w odniesieniu do spraw wymienionych w § 2 do czasu ukończenia postępowania arbitrażowego w pierwszej instancji, jeśli sprawy te zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1956 r.

w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od chałupników świadczących usługi na rzecz jednostek handlu uspołecznionego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) oraz art. 11 dekretu z dnia

26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje: